

[Svend Jørgensen.]

Sukkerroerne. Man kunde maaske deraf fristes til at mene, at saa burde Sukkerloven ogsaa have en permanent Karakter. Mange Forhold bevirker dog, at man i hvert Fald i Tider som dem, vi gennemlever nu, maa tage Stilling til Spørgsmaalet Aar for Aar.

Jeg vil i denne Forbindelse nævne, at det er af samme Aarsag jeg er betænkelig ved det Ønske, som De danske Sukkerfabrikker har fremsat om en 10-aarig Koncession, som den højtærede Handelsminister omtalte her i Tinget i sin Forelæggelsestale, og som for øvrigt nu den sidste ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, gik saa stærkt ind for.

Det foreliggende Lovforslag adskiller sig i øvrigt ikke væsentligt fra sine nærmeste Forgængere. Grundprisen forhøjes ganske vist fra 499 Øre til 505 Øre pr. Dobbeltcentner, men det er i Realiteten ingen Forhøjelse fra forrige Aar, idet Differencen paa de 6 Øre ogsaa ydedes i Fjor som et Tillæg foranlediget af Arbejdslønsstigning.

Endvidere foreslaas Arealtillægget forhøjet noget, saaledes at der ydes 15 Øre mere pr. Dobbeltcentner, det vil sige, saafremt der tegnes samme Dyrkningsareal som i 1947 — hvad der i øvrigt er meget ønskeligt. Jeg vil mene, at denne Forhøjelse er absolut nødvendig set paa Baggrund af de sidste Aars daarlige Udbytte paa Fyn og i Jylland, hvor man nu 3 Aar i Træk har haft et saa ringe Udbytte, at Dyrkerne sikkert vil gaa over til andre Afgroder, hvis man ikke netop gennem den nævnte Forhøjelse stimulerer Interessen for Sukkerroedyrkning.

Derimod røres der ikke ved de øvrige Tillæg, heller ikke ved Fragttillægget, skønt man ellers tidligere har drøftet en gradvis Nedsættelse heraf. Jeg finder dog, at man under de nuværende vanskelige Transportforhold foreløbig maa se Tiden an paa dette Omraade.

Den samlede Pris, der for Høstaaret 1947—48 udbetales Dyrkerne, er 610 Øre, og efter det foreliggende Lovforslag vil Prisen for 1948—49 antagelig blive 625 Øre, altsaa saafremt det tegnede Dyrkningsareal bliver lige saa stort som sidste Aar, nemlig omkring 44 000 ha.

I Lovforslaget er der af Handelsministeren foretaget en redaktionel Ændring, saaledes at Definitionen af, hvad der forstås ved Sukker, og hvad der forstås ved Sirup, fæstnes i en Paragraf.

Vedrørende Fordelingen mellem Raasukker og Sukkersaft oplyste Handelsministeren i øvrigt i sin Forelæggelsestale i det

høje Ting, at vel er denne Fordeling ikke endeligt opgjort, men at den synes at ligge paa Linie med sidste Aars, det vil sige fire Femtedele oparbejdet til Raasukker og en Femtedel til Saft.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Poul Hansens (Kalundborg) Udtalelser om Sukkersaftproduktionen finder jeg i øvrigt Anledning til at sige følgende: Spørgsmaalet om Indgreb vedrørende Fremstilling af Roesaft kan ikke være noget stort Spørgsmaal, selv om det maaske kan være betimeligt at drøfte det nærmere i Udvalget, hvad jeg har forstaaet at det ogsaa blev i Fjor. I hvert Fald maa det staa klart, at det er et rent forbigaaende Fænomen. Saffroedyrkingen begyndte saa smaat i 1943, og den Dag da mere stabile Forhold indtræder, falder den væk af sig selv. Man maa imidlertid ikke se bort fra, at denne særlige Produktion giver forøgede Erhvervs muligheder og ogsaa beskæftiger en hel Del Mennesker. Der gives derigennem Lejlighed til Fremstilling af forskellige Varer som Frugtvin, Mineralvand, Chokolade, Bolsjer, Iskrem o. lign., som er meget efterspurgt i denne Tid, hvor det er saa vanskeligt at faa fat paa Varer som rigtig Chokolade o. s. v. Man maa ogsaa lægge Mærke til, at de handlende er særdeles glade for Sukkersaften; det giver flere Varer at handle med, og Saften giver ogsaa ret god Avance og Lejlighed til en Smule ekstra Fortjeneste igennem Opkøb af Saffroer, fordi der gives en Provision paa 12 Øre pr. Dobbeltcentner. Desuden faar Dyrkerne en Smule Sukkersaft in natura, nemlig 2 pCt. af det leverede Antal Kilogram Roer.

Skønt denne Sukkersaft efter min Mening smager nederdrægtigt, er den alligevel mange Steder et kærkomment Supplement til den knappe Sukkerration; i hvert Fald paa Lolland-Falster, hvor jeg er kendt med disse Forhold, benytter man den, selv om man ikke er synderlig henrykt derfor. Man er vel opmærksom paa, at Sukkersaft undrages Rationeringen, men den udgør kun beskedne Mængder og kommer væsentligst kun dem til gode, som har det haarde og grove Slid med Roedyrkingen. Men hvis man nu inddrager Sukkersaften under Rationeringen, vil det ganske utvivlsomt medføre, at meget af Sukkersaftroedyrkingen ophører af sig selv, og det er jo ikke Meningen. Det vilde i hvert Fald blive det overvejende Resultat. Paa Lolland-Falster er Sukkersaftroedyrkingen som før nævnt ikke noget stort Spørgsmaal, og jeg betvivler, at en eventuel Inddragning af Sukkersaften